

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců
JUDr. Václava Štencla, MA, a Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., ve věci

žalobce: **Ing. E. M.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Janem Klailem
sídlem Lukavická 22, Plzeň

proti
žalovanému: **Velitel vzdušných sil**
sídlem Vítězné náměstí 1500/5, Praha 6

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 8. 2024, č. j. MO 620084/2024-3031,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce, voják z povolání, požádal v září roku 2008 velitele svého vojenského útvaru (původně šlo o útvar v Přerově) o doplacení platu za dobu, kdy byl určen k plnění úkolů služeb letecké záchranné služby (dále „LZS“), resp. letecké pátrací a záchranné služby (dále „SAR“). Příslušný služební orgán nejprve žádosti žalobce nevyhověl. Po zásahu správních soudů (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 15. 9. 2021, č. j. 31 Ad 20/2019-75) rozhodnutím ze dne 18. 12. 2023, č. j. MO 984028/2023-2427, velitel VÚ 2427 Sedlec, Vícenice u Náměště nad Oslavou, ve výroku I. žádosti žalobce vyhověl a přiznal mu doplacení hrubého platu ve výši 106 473 Kč a odpovídající úrok z prodlení. Výrokem II. rozhodl služební orgán tak, že nároky za dobu do 30. 6. 2005 jsou dle § 161 odst. 1 a 2 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, promlčeny. Výrokem III. pak rozhodl, že o rozšíření nároku za období po roce 2008 údajně podané v roce 2011 se nevyhovuje, jelikož se jedná o samostatné správní řízení, které bylo vedeno u jiného správního orgánu a není součástí tohoto řízení. Druhý a třetí výrok rozhodnutí služebního orgánu napadl žalobce odvoláním, které žalovaný rozhodnutím ze dne 1. 8. 2024, č. j. MO 620084/2024-3031, zamítl a prvostupňové rozhodnutí v tomto rozsahu potvrdil.

II. Stanoviska účastníků řízení

2. Žalobce se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a dále výroků II. a III. prvostupňového rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě však brojí pouze proti tomu, jak bylo naloženo s jeho rozšířením žádosti z roku 2011 (výrok III. prvostupňového rozhodnutí). Namítá, že podání, kterým rozšířil svoji žádost, v roce 2011 učinil. Žádné rozhodnutí o tom se ve spise nenachází a žalobci ani jeho zástupci nebylo předloženo žádné sdělení o tom, že žádost není důvodná. V souladu se základními zásadami správního řízení měly být obě žádosti spojeny do společného řízení. Postoupení této věci jinému útvaru nedává smysl, sdělení ze dne 24. 10. 2011 nepředstavuje uvědomění účastníka řízení o postoupení příslušnému správnímu orgánu a postoupením by došlo k paradoxní situaci, kdy by co do podstaty identické žádosti řešily současně dva rozdílné služební orgány.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvádí, že domnělé rozšíření žádosti z roku 2011 bylo jako nová žádost postoupeno veliteli VÚ 8407 Kbely. O žádosti tedy probíhalo samostatné řízení. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; dále „s. ř. s.“). Soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl přednostně s ohledem na celkovou dobu správních a soudních řízení v této věci a bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Při rozhodování vycházel z obsahu správního spisu, nad jehož rámec nebylo potřeba provádět dokazování.
5. Soud se tedy zabýval otázkou, jaký vliv mělo na posouzení žádosti žalobce z roku 2008 tvrzené rozšíření žádosti z roku 2011. Žalobce především namítá, že obě žádosti měly být spojeny ke společnému řízení.
6. V daném případě není sporu, že správní orgány žádost žalobce ze dne 5. 10. 2011 obdržely, neboť na ni reagovaly. Neprochází-li správním spisem originál tohoto podání a nepodařilo-li se je správním orgánům přes vynaložení přiměřeného úsilí nalézt ani v součinnosti s jinými správními orgány, nemůže jít tato skutečnost k tíži žalobci. Je proto nutno vycházet z toho,

že podání, které žalobce žalovanému na vyžádání dne 16. 7. 2018 zaslal, je skutečně oním podáním ze dne 5. 10. 2011. Po posouzení tohoto podání však musí soud v první řadě poznamenat, že ani dle jeho označení, ani dle jeho obsahu se nejedná o rozšíření žádosti z roku 2008, nýbrž o samostatnou žádost. Dané podání je označeno jako žádost a nijak na dřívější žádost z roku 2008 neodkazuje. Pro posouzení žalobních námitek v nyní projednávané věci to však není podstatné. Je totiž nutno souhlasit se žalovaným v tom, že takovou samostatnou žádostí bylo zahájeno samostatné řízení. Jakékoliv vady tohoto samostatného řízení nemohou mít za následek nezákonnost rozhodnutí vydaného v nyní projednávané věci. Je tudíž bezpředmětné, jak konkrétně bylo se žádostí z roku 2011 naloženo, ať už jde o zákonnost procesních kroků (postoupení věci), jejího věcného posouzení (včetně toho, zda byla žádost vyřízena úkonem, který splňoval formální znaky rozhodnutí) nebo případné nečinnosti při jejím vyřizování.

7. Skutečnost, že o žádosti z roku 2011 bylo vedeno samostatné řízení, fakticky potvrzuje sám žalobce, neboť se domáhá toho, že obě řízení měla být spojena. Ani s touto námitkou však nelze souhlasit. Správním orgánům neplyne z § 140 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, povinnost řízení spojit. Spojení řízení je zákonem koncipováno toliko jako fakultativní. Nespojení dvou řízení tudíž zásadně nemůže mít vliv na zákonnost rozhodnutí vydaných ve věci samé (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2022, č. j. 5 As 227/2021-102). Vedení dvou samostatných řízení o dvou podobných nárocích (avšak dle tvrzení žalobce za různá období) není ani výjimečné, ani nezákonné, ani v rozporu se základními zásadami správního řízení.
8. Námitky týkající se žádosti žalobce z roku 2011 soud proto neshledal důvodnými.
9. Ve vztahu k promlčení nároku (výrok II. prvostupňového rozhodnutí) žalobce nic konkrétního v žalobě neuvádí. K této otázce se vyjadřuje až v replice, kde navíc uvádí, že se jedná o reakci na vyjádření žalovaného. Žalovaný však ve svém vyjádření tuto otázku vůbec neřešil. Pokud by se snad mělo jednat o doplnění žaloby o nový žalobní bod, jde o doplnění opožděné. Repliku žalobce totiž podal až 9. 12. 2024, tedy po uplynutí lhůty k podání žaloby. Pouze v této lhůtě je však možné nové žalobní body doplňovat (§ 71 odst. 2 s. ř. s.).

IV. Shrnutí a náklady řízení

10. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s.
11. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Podle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 26. 2. 2025

Petr Šebek v. r.
předseda senátu